

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 5Sfk/13/2021
Identifikačné číslo spisu: 2017200154
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Vališ
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2017200154.2

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca) a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): NILLAVIL Kft., so sídlom Podmaniczky utca 57, 2/14, 1064 Budapešť, Maďarsko, právne zastúpený: JUDr. Vladimír Vágó, Advokátska kancelária LWL s. r. o., so sídlom Šafárikova 431/4, Galanta proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 5952/63, Banská Bystrica, IČO: 42 499 500 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1700401/1807966/2016 z 22. marca 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/59/2020-169 z 22. apríla 2021, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania a správneho súdneho konania

1. Colný úrad Trnava prvostupňovými rozhodnutiami (zn. 1669325/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669351/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669381/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669396/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669453/2016 zo dňa 3. novembra 2016, zn. 1669473/2016 zo dňa 3. novembra 2016 a zn. 1669510/2016 zo dňa 3. novembra 2016) určil žalobcovi podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie v platnom znení (ďalej len „Colný kódex Únie“) platného dňa 4. januára 2016, colnú hodnotu tovaru, ktorý bol predložený na colné konanie žalobcom, a ktorý bol prepustený do navrhovaného colného režimu voľný obeh s oslobodením od dane z pridanej hodnoty pri jeho dodaní do iného členského štátu náhradnou metódou.

2. Žalovaný v rámci spoločného konania o odvolaní voči prvostupňovým rozhodnutiam postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) prvostupňové rozhodnutia Colného úradu Trnava napadnutým rozhodnutím č. 1700401/1807966/2016 z 22. marca

2017 zmenil tak, že v každom jednom prvostupňovom rozhodnutí vo výrokovvej časti vypustil text: „Colný úrad Trnava z uvedeného dôvodu zároveň po zápise do účtovnej evidencie dňa 03.11.2016 pod ev. (pozn. - toto číslo v každom prvostupňovom rozhodnutí odlišovalo) podľa čl. 101 ods. 1 v spojení s čl. 104 ods. 1 a čl. 105 ods. 4 Colného kódexu Únie oznamuje v zmysle čl. 102 ods. 1 Colného kódexu Únie povinnému dlžníkovi - NILLAVIL Kft., so sídlom Podmaniczky utca 57, 2/14, 1064 Budapest, Maďarsko, IČ DPH: HU 14925810, IČO : 01-09-926322, EORI: HU0031577355, kvalifikovanému ako dlžník podľa čl. 201 Colného kódexu, colný dlh v celkovej výške € (pozn. - colný dlh predstavuje u každého prvostupňového rozhodnutia inú sumu), pozostávajúci z cla vo výške €. Colný dlh vznikol dlžníkovi podľa čl. 77 ods. 1 písm. a/ Colného kódexu Únie prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, do colného režimu voľný obeh na podklade colného vyhlásenia ev. č. (pozn. - toto číslo v každom prvostupňovom rozhodnutí odlišovalo) a to podľa článku 77 ods. 2 Colného kódexu Únie v okamihu prijatia daného colného vyhlásenia.“ a nahradil ho textom : „Colný úrad Trnava z uvedeného dôvodu zároveň po zápise do účtovnej evidencie dňa 03.11.2016 pod ev. (pozn. - toto číslo v každom prvostupňovom rozhodnutí odlišovalo) podľa čl. 101 ods. 1 v spojení s čl. 104 ods. 1 a čl. 105 ods. 4 Colného kódexu Únie oznamuje v zmysle čl. 102 ods. 1 Colného kódexu Únie povinnému dlžníkovi - NILLAVIL Kft., so sídlom Podmaniczky utca 57, 2/14, 1064 Budapest, Maďarsko, IČ DPH: HU 14925810, IČO: 01-09-926322, EORI: HU0031577355, kvalifikovanému ako dlžník podľa čl. 201 ods. 3 Colného kódexu, colný dlh v celkovej výške € (pozn. - colný dlh predstavuje u každého prvostupňového rozhodnutia inú sumu), pozostávajúci z cla vo výške €. Colný dlh vznikol dlžníkovi podľa čl. 201 ods. 1 písm. a/ Colného kódexu prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, do colného režimu voľný obeh na podklade colného vyhlásenia ev. č. (pozn. - toto číslo v každom prvostupňovom rozhodnutí odlišovalo) a to podľa článku 201 ods. 2 Colného kódexu v okamihu prijatia daného colného vyhlásenia.“ Žalovaný súčasne vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia uviedol, že ostatné časti napadnutých rozhodnutí zostávajú bez zmeny.

3. Dôvodom zmeny prvostupňových rozhodnutí bolo, že Colný úrad Trnava nesprávne aplikoval hmotnoprávne ustanovenia čl. 77 ods. 1 písm. a/ a čl. 77 ods. 2 Colného kódexu Únie účinného od 1. mája 2016 na vznik colného dlhu, ktorý ale vznikol pred 1. májom 2016 a preto mal Colný úrad Trnava použiť hmotnoprávne ustanovenia platné v dobe, keď colný dlh vznikol, teda správne mal postupovať podľa Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (ďalej len „Colný kódex“), konkrétne mal okamih colného dlhu posudzovať podľa čl. 201 ods. 1 písm. a/ Colného kódexu účinného v čase vzniku colného dlhu.

4. Napadnuté rozhodnutie žalobca napadol správnou žalobou z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a rovnako z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Prvým žalobným bodom žalobca namietal nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného, ktorá má byť vyvolaná čiastočnou zmenou prvostupňových rozhodnutí colného úradu, druhý žalobný bod bol zameraný na nesprávny procesný postup Colného úradu Trnava, ktorým boli do jedného konania spojené dve samostatné konania a to konanie o určení colnej hodnoty a konanie o vzniku colného dlhu a tretím žalobným bodom žalobca poukazoval na to, že žalovaný sa nezaoberal všetkými jeho námietkami, čo vyvoláva vadu rozhodnutia v podobe jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

5. Správny súd rozsudkom č.k. 14S/31/2017-45 z 12. júla 2018 správnej žalobe vyhovel, rozhodnutie žalovaného č. 1700401/1807966/2016 z 22. marca 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom vyhovenia žaloby bolo, že správny súd sa stotožnil so žalobnou námietkou týkajúcou sa nesprávneho postupu pri zmene výroku prvostupňových rozhodnutí podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

6. Na základe kasačnej sťažnosti žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 4Sžfk/15/2019 z 2. júna 2020 rozsudok správneho súdu č.k. 14S/31/2017-45 z 12. júla 2018 zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

7. Správny súd viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o veci opätovne rozhodol napadnutým rozsudkom č.k. 14S/59/2020-169 z 22. apríla 2021 tak, že správnu žalobu

zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k prvému žalobnému bodu správny súd poukázal na viazanosť rozhodnutím kasačného súdu a vo vzťahu k ostatným žalobným bodom správny súd poukázal na ich nedôvodnosť tak, ako opísal už v bodoch 41 až 43 pôvodného rozsudku č.k. 14S/31/2017-45 z 12. júla 2018.

II. Argumentácia účastníkov konania

8. Voči napadnutému rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

9. Prvým sťažnostným bodom sťažovateľ nesúhlasil so spôsobom, akým žalovaný vykonal zmenu prvostupňových rozhodnutí podľa sťažovateľa v rozpore s § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

10. Druhým sťažnostným bodom sťažovateľ uviedol, že správny súd sa zaoberal tromi žalobnými bodmi, avšak správny súd sa nezaoberal námietkou žalobcu že neexistoval dôvod na určovanie colnej hodnoty podľa čl. 31 Colného kódexu, teda na určovanie colnej hodnoty na základe náhradnej metódy použitia rozumných prostriedkov. Colná hodnota sa podľa sťažovateľa mala určiť na základe prevodnej hodnoty podľa čl. 29 Colného kódexu. Sťažovateľ poukázal, že toto namietal v odvolaní voči prvostupňovým rozhodnutiam a v žalobe k žalobným bodom uviedol, že „v odvolaní, ktoré je súčasťou administratívneho spisu, dodávame k uvedeným dôvodom“, čím i táto námietka bola podľa sťažovateľa žalobným bodom, ktorým sa správny súd nezaoberal.

11. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP a kasačnú sťažnosť prejednal postupom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky <<http://www.nssud.sk>> (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

13. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

K spôsobu, akým žalovaný vykonal zmenu prvostupňových rozhodnutí

14. Pokiaľ ide o prvý sťažnostný bod, tento bol už predmetom posúdenia Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 4Sžfk/15/2019 z 2. júna 2020 a kasačný súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje a opakuje, že limitom súdneho prieskumu je zákonnosť rozhodnutí orgánu verejnej správy, pričom v zmysle ustálenej judikatúry platí, že rozhodnutie administratívneho orgánu sa nezrušuje iba preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sž/98-102/02 zo dňa 17.12.2020 zverejnený pod číslom R 122/2003). Formálne zopakovanie administratívneho konania nepredstavuje pre sťažovateľa, vo vzťahu k skutkovej stránke veci, reálnu možnosť dosiahnuť priaznivejšie postavenie, resp. rozhodnutie v jeho prospech.

15. Keďže sa kasačný súd v tejto veci stotožnil s právnym posúdením uvedeným v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžfk/15/2019 z 2. júna 2020 v totožnej veci, poukazuje na toto rozhodnutie, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že:

„35. Spornou v prejednávanej veci je otázka, či možno postup žalovaného, ktorý v rámci spoločného konania o podaných odvolania proti prvostupňovým rozhodnutiam colného orgánu, ktoré sa každé skladalo zo šiestich samostatných výrokov, rozhodol výlučne o zmene tretieho z nich a vo vzťahu k ostatným piatim výrokom (t.j. 1.,2.,4.,5. a 6. výroku) sa obmedzil na konštatovanie, že tieto zostávajú bez zmeny, t.j. či vedený postup správneho orgánu predstavuje vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g/ SSP).

36. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôvodom zmeny prvostupňových rozhodnutí v časti, ktorá bola konkretizovaná v bode 1 tohto rozsudku bolo, že Colný úrad Trnava (ďalej aj ako len „colný úrad“) nesprávne aplikoval hmotnoprávne ustanovenia čl. 77 ods. 1 písm. a) a čl. 77 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie v platnom znení (ďalej len ako „Colný kódex Únie“) účinného od 01.05.2016 na vznik colného dlhu, ktorý ale vznikol pred 01.05.2016 a preto mal Colný úrad Trnava použiť hmotnoprávne ustanovenia platné v dobe, keď colný dlh vznikol, teda správne mal postupovať podľa Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (ďalej len ako „Colný kódex“), konkrétne mal okamih colného dlhu posudzovať podľa čl. 201 ods. 1 písm. a/ Colného kódexu, účinného v čase vzniku colného dlhu. Ďalším dôvodom zmeny prvostupňových rozhodnutí colného úradu bola skutočnosť, že colný úrad vo výroku napadnutých rozhodnutí nedostatočne právne kvalifikoval dlžníka, keď uviedol odkaz iba čl. 201 a preto čl. 201 doplnil o odsek 3. Žalovaný ďalej skonštatoval, že samotné určenie (výpočet) colného dlhu a určenie colnej hodnoty, na základe ktorej bol colný dlh vypočítaný colný úrad realizoval správne podľa právnych predpisov účinných v čase prijatia predmetných colných vyhlásení, pričom uvedený postup zodpovedá článku 85 ods. 1 Colného kódexu Únie, ktorý má vo vzťahu k určovaniu colného dlhu postavenie intertemporálneho ustanovenia.

37. Výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí preto v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť vždy určitý a presný. Túto požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu, a to preto, aby účastník konania mohol jednoznačne a určite poznať konečný výsledok konania bez toho, aby musel pracne porovnávať znenie rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňoch. Rovnako je nevyhnutné, aby za výroku rozhodnutia bolo jasné, kto je adresátom rozhodnutia (účastník konania) a čo sa rozhodnutím zakladá, mení alebo ruší (konkrétne právo alebo povinnosť), resp. autoratívne potvrdzuje. Výrok rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu musí obsahovať rozhodnutie, či sa prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje a odvolanie zameiata, či sa prvostupňové rozhodnutie mení (a ako) alebo či sa prvostupňové rozhodnutie zrušuje.

38. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je odvolacím orgánom potvrdené, ak odvolací orgán nevykonal žiadnu zmenu vo výroku rozhodnutia.

39. Zmenou rozhodnutia v odvolacom konaní nie je postup, keď odvolací orgán zmení text odvolacieho rozhodnutia bez toho, aby zmenil časť výroku prvostupňového orgánu.

40. Výrok musí byť formulovaný jasne, stručne a pritom určite, aby účastník konania mohol bezpečne bez akýchkoľvek pochybností poznať výsledok konania. Pod zmenou rozhodnutia treba rozumieť stav, keď vec, ktorá je predmetom konania, odvolací orgán rozhodne inak ako orgán prvého stupňa. Reformačný výrok odvolacieho orgánu sa stáva nezávislým od výroku rozhodnutia orgánu prvého stupňa, je novým vyriešením predmetu sporu, a to spôsobom, ako vo výroku svojho rozhodnutia uvedie odvolací orgán (konajúci vo vlastnom mene). Odvolací orgán teda zmenou rozhodnutia nahradzuje rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

41. Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že žalobca v rámci žaloby ako jeden zo žalobných dôvodov uviedol neurčitost' výroku žalovaného správneho orgánu. Najvyšší súd poukazuje, že v prípade viaczložkového výroku možno konštatovať, že hoci je tento vnútorne členený na jednotlivé relatívne

samostatné body, jedná sa o komplexné riešenie otázky, ktorá je predmetom administratívneho konania. I keď z gramatického výkladu § 59 ods. 2 Správneho poriadku priamo nevyplýva povinnosť odvolacieho správneho orgánu rozhodnúť osobitne o každom jednotlivom výroku prvostupňového rozhodnutia, logickým výkladom tohto ustanovenia je možné vyvodiť, že ak orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie nezmení ani nezruší, rozhodne o odvolaní tak, že ho zamietne a rozhodnutie potvrdí, pričom tento výklad je potrebný, v záujme jasnosti a zrozumiteľnosti výroku, použiť aj vo vzťahu k jednotlivým častiam výroku rozhodnutia napadnutého odvolania.

42. Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc zo znenia ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku, obsahu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného sa nemohol s názorom krajského súdu ohľadne ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku stotožniť, pokiaľ ide o vplyv takéhoto postupu žalovaného na vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej v zmysle ust. § 191 ods. 1 písm. g/ SSP.

43. V správnom súdnictve limitom súdneho prieskumu je zákonnosť rozhodnutí orgánu verejnej správy v zmysle ustálenej súdnej judikatúry stále platí, že rozhodnutie administratívneho orgánu sa nezrušuje iba preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/98-102/02 zo dňa 17.12.2020 zverejnený pod číslom R 122/2003). „Správnym konaním sa nazýva postup správnych orgánov, účastníkov konania a ďalších osôb pri vydávaní rozhodnutí, ktorý upravuje právny predpis. Konanie a postup správneho orgánu majú povahu synonym. Zmyslom všetkých procesných predpisov je zabezpečiť realizáciu hmotných noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb za takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav, čo najúplnejšie, prostriedkami, ktoré objasňujú okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, a aby účastníkovi, o ktorého vec - práva a povinnosti ide, bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva. Toto platí zvlášť, ak ide o konanie, v ktorom dôkazná povinnosť spočíva na účastníkovi.... Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.“ Formálne zopakovanie administratívneho konania iba z toho dôvodu (z doplnením časti výroku, týkajúceho sa ostatných odvolaní napadnutých bodov prvostupňového rozhodnutia), nepredstavuje pre žalobcu, vo vzťahu k skutkovej stránke veci, reálnu možnosť dosiahnuť priaznivejšie postavenie, resp. rozhodnutie v jeho prospech.“

16. Kasačný súd preto tento sťažnostný bod nepovažuje za dôvodný.

K rozsahu žalobných bodov

17. Pokiaľ ide o druhý sťažnostný bod, kasačný súd poukazuje na § 182 ods. 1 písm. e/ SSP, podľa ktorého v správnej žalobe sa musia okrem všeobecných náležitostí podania uviesť i dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov sťažovateľ považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné (ďalej len „žalobné body“). Žalobné body je potrebné špecifikovať a odôvodniť priamo v správnej žalobe. Všeobecný odkaz na dôvody odvolania nie je dostatočnou špecifikáciou žalobného bodu a preto samotná skutočnosť, že sťažovateľ určitú skutočnosť namietal v odvolaní, z tejto skutočnosti nevytvára žalobný bod, a to ani pokiaľ na toto odvolanie vo všeobecnosti a bez konkretizácie vyžadovanej § 182 ods. 1 písm. e/ SSP sťažovateľ poukáže.

18. Uvedené vyplýva priamo zo znenia § 182 ods. 1 písm. e/ SSP, podľa ktorého z dôvodov žaloby musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné. Práve uvedenie konkrétnych skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k neexistencii dôvodu na určovanie colnej hodnoty podľa čl. 31 Colného kódexu v žalobe absentovalo, a preto táto otázka ani nebola predmetom súdneho prieskumu realizovaného správnym súdom.

19. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje i na obdobné závery komentárovej literatúry, podľa ktorých „za nedostatok žaloby súdna prax považuje len jednoduchý odkaz na námietky, ktoré žalobca

vzniesol v administratívnom konaní, napríklad v rámci kontroly, dozoru alebo v administratívnom odvolaní.“ (BAJÁNKOVÁ, Jana, BARICOVÁ, Jana. § 182 [Náležitosti všeobecnej správnej žaloby]. In: BARICOVÁ, Jana, FEČÍK, Marián, ŠTEVČEK, Marek, FILOVÁ, Anita a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 910.).

20. Kasačný súd preto ani tento sťažnostný bod nepovažuje za dôvodný.

IV. Záver a rozhodnutie o trovách konania

21. S poukazom na vyššie uvedené (a po zistení, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktorými by spochybnil vecnú správnosť rozsudku správneho súdu) kasačný súd dospel k záveru, že správny súd v odôvodnení rozhodnutia citoval relevantné právne normy, presvedčivým a zrozumiteľným spôsobom sa vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami sťažovateľa, pričom ako spornú nenechal otvorenú žiadnu právnu otázku, ktorá by mala v kasačnom konaní vyústiť do zmeny či zrušenia napadnutého rozsudku. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

22. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní, zároveň kasačný súd nevzhladol dôvod na postup podľa § 168 SSP.

23. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 139 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.